

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM.

DIE IOVIS XIX. IANVARI.

M. RENATO CHARTERIO Doctore Medico, Consiliario & Professore Regio moderatore.

An ulcerato vtero non dolente & συμπτῶσι doleant?

AD dolorem quatuor concurrant necesse est; ὁ αἰσθητικὸς, doloris sensum, quod neque vnum sit, neque vitæ expers, membrana; ὁ αἰσθητικὸς quod ad ὁ αἰσθητικὸς εἶος à cerebro per nervum vectore spiritu defertur, partemque doloris spacem efficit; ὁ αἰσθητικὸς, doloris causa, quod duplex, αἰσθητικὸς διαισθητικὸς, & συνεχὴς δύστος, priorem efficit quicquid intemperiem calidam, frigidam, humidam, siccam procreat, internum, externum; posteriorem, quicquid erodit, distendit, obstruit, incidit, pungit, diuellit; ἢ αἰσθητικὸς αἰσθητικὸς dolor est, atrox symptoma à prophanis indicatio depromitur.

TERVS non animal est, licet animatus varias ac prodigiosas quatuordecim motiones edat, minimè tamen spontaneas (vnde varia ac terrificæ concitantur symptomata Ephialtes, spalmi, πῆξι) organum naturæ primarium, ἰσχυρὸν, ἀσθενὲς, inter vesicam & rectum intestinum positum, ἰσχυρὸν, ἀσθενὲς, ex propria tunica carnosa, trinâ dimensione, crescente fœtu, crescens; & communi peritonæi sobole, constructum; sensus nervorumque particeps ad molesta & αἰσθητικὸς depellenda, & iucunda excipienda. Nec enim minus τῶν ἄλλων quam τῶν ἄλλων ὁ αἰσθητικὸς existit.

VTERO probè vel præuè affecto, molestè aut iucundè simul patitur vniuersum corpus; sed dolenti & συμπτῶσι condolent; non dolenti, sed morbo laboranti duntaxat, eadem consentire produntur doloribus. Quum depravato morbo deuoluitur vterus non dolet, sed cephalalgiam posticam, hemicraniam, cardialgiam excitat. Mirum grauidis quibusdam mulieribus sano, nec dolenti vtero sensus pedum aut crurum dolores adesse plurimarum lacrymarum causas concitantes; quibusdam ventris ἐπὶ φθοῖς, & colicos cruciatus, & φθαστικὰ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν. Hi ab vtero dolores qui imperitos eludunt, medicos nunquam.

VTERO omne subit vterus, curatu facillimum αἰσθητικὸς, cui prope analogum est, quod pure albo, læui, & æquali nec fetido detegitur. Recens parti inustum dolorem concitat, si αἰσθητικὸς ipsius continuum soluat; sanabile tamen, nec phlebotomia sola, (quæ puerperæ, lochiis abundè fluentibus παραπῶδες, cui si secundarum quidpiam non exciderit, prarmicum Hippocratis phlebotomiz præstandum) non sola senna, non emetico vnico, quale Augenus ani fistulæ præscribebat, sed & chirurgica manu, & diateticis subsidij, & topicis, suppuratoribus, detergentibus, exiccantibus, farcoticis & epuloticis percurandum. Ac neglectum non admodis topicis, id ἐπὶ φθοῖς redditur, vtero ὁ αἰσθητικὸς eripitur, imperitum, vlcus φαρμακικόν, χειρουργικόν, ostracinum, χειρουργικόν procreatur.

BENE moratum vteri vlcus sola puris aut ichoris excretionis dignoscitur. Male moratum cathetere, oculis & digitis innotescit expertis. Quod si φαρμακικόν, aut χειρουργικόν, aut callosum, aut schirrholdes fuerit, tum pars obfusa, nec αἰσθητικὸς habet, nec dolorem patitur, sed & συμπτῶσι ilia, lumbi, crura, aut pedes dolent, imò dolor assurgens adusque iugulum iugular, & ἀσθενὲς impetit. Quæ enim partes per sanitatem oblectante spiritu implebantur recreabanturque, ipsæ per morbum ichore erodente inquinantur, alterantur, corrumpuntur, dolores languidæ; licet pars vlcera & vitæ, & sensus & doloris, ob emortuum ὁ αἰσθητικὸς, expers fuerit.

Ergo ulcerato vtero non dolente & συμπτῶσι dolent.

Proponebat Lutetiæ MATHVRINVS DENAV Vindocinus, Anno R. S. H. M. DC. XXXIV.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Franciscus des François.
M. Ioannes du Cledat.
M. Claudius Quiquebent.

M. Thomas Marre.
M. Antonius Harpenier.
M. Franciscus Jarr.

M. Claudiu Gervais.
M. Franciscus Guenault.
M. Ioannes Merlet.